

[Thisted Knudsen.]

ordinær situation for kommunerne. Er det det sagligt rigtige grundlag at begynde en nyordning på? Jeg tror det ikke.

Jeg beklager som sagt, at regeringen ikke har overholdt forliget. Jeg må derfor på mit partis vegne tilråde medlemmerne at stemme imod de af den højtærede minister stillede ændringsforslag og tilråde at stemme for de af venstre og af de konservative stillede.

Og så til det ærede medlem hr. Ove Hansen om kommunalt selvstyre. Ærede medlem, hvad er det kommunale selvstyre? Er det ikke indenrigsministeren og nævnet, det ærede medlem siger skal stå over kommunerne? Det er ikke helt korrekt at tale om, at den ene er bedre eller ikke bedre på dette område. Vi er såmænd lige gode, når det kommer til stykket.

H. C. Toft: Ved lovforslagets første behandling udtrykte jeg tilfredshed med selve lovforslaget, men jeg anfægtede den adgang, som indenrigsministeren gennem lovforslaget åbnede mulighed for, nemlig til i ganske særlige tilfælde at fastsætte en grundskyldpromille, der var over 40 og ikke, som pålagt ved sidste ændring af loven, at aftrappe den ned til 40 promille for de kommuner, der havde en højere promille end 40. Jeg kan derfor i dag kun være tilfreds med, at der under udvalgsarbejdet er sket den ændring, dels at aftrapningen skal fortsætte ned til 35 promille, dels at alle kommuner med de største promiller — de, der har en promille over 42 — i det kommende år skal nedsætte promillen med mindst 7, undtagen hvor de i ganske særlige tilfælde kan få ministerens tilladelse til at mindske nedsættelsen. Af betænkningen fremgår det tillige, at ministeren kun i ganske særlige tilfælde vil benytte denne bemyndigelse, nemlig når indkomstbeskatningen i en kommune bliver særdeles tyngende; endvidere har ministeren erklæret, at tilladelse til en højere promille, end loven åbner adgang til, altså de 35, kun kan fås for ét år ad gangen.

Dermed er min tilfredshed med de opnåede ændringer også udtømt. Under udvalgsbehandlingen er rejst spørgsmålet om at få en afløsning af de bestående bestemmelser angående ligningsforholdet, hvor det

nu er således, at det er amtsrådet, der fastsætter ligningsforholdet i de enkelte kommuner. Der er rejst det spørgsmål, om det ikke var mere hensigtsmæssigt at få fastsat grundskyldpromillen i de enkelte sognekommuner, idet der henvises til, at ligningsforholdet fastsættes på et tidspunkt, hvor man ikke kender indkomstforholdene i kommunerne, ligesom man i det første år efter en vurdering heller ikke kender den samlede grundskyld i kommunen på det tidspunkt, hvor ligningsforholdet skal fastsættes.

Vi kunne indse det rimelige i en ændring, men vi fandt, at det nøje måtte undersøges, hvilke konsekvenser det måtte få. Navnlig fremhævede vi faren ved, at skiftende flertal i kommunen kunne komme til at give uhyre stærke svingninger i grundskyldpromillen og dermed i grundbeskatningen, og at divergerende meninger herom kunne komme til at påvirke den sognekommunale valgkamp på en sådan måde, at det ikke ville fremme en rolig udvikling i sognerådsarbejdet og heller ikke befordre ro i kommunen.

Den 25. januar fik udvalgsmedlemmerne tilsendt ændringsforslag fra den højtærede indenrigsminister. Vi modtog det hjemme den 26. januar. Den 30. januar havde vi et udvalgs møde, hvor regeringspartierne erklærede, at de tog forslagene, som de nu var stillet af indenrigsministeren, altså indenrigsministerens nye ændringsforslag vedrørende de forhold, jeg her har nævnt, uden at nogen kommunal organisation var spurgt, bortset fra at formanden for sognerådsforeningerne, Godtfred Knudsen, havde skrevet et brev til den højtærede indenrigsminister om sin personlige opfattelse af de tanker, der lå til grund for indenrigsministerens forslag. Dette brev af mere privat karakter var af indenrigsministeren tilstillet udvalget, men vi anede ikke, hvad de kommunale organisationer — og altså heller ikke sognerådsforeningerne — mente om indenrigsministerens forslag. Men alle regeringspartierne repræsentanter i udvalget og deres grupper sprang til med bind for øjnene.

Vi måtte selvfølgelig forelægge ændringsforslagene for vore grupper, og efter vore overvejelser kan vi sige, at vi godt kan se det rigtige i princippet i at forlade den hidtil gældende regel om, at man på et tidspunkt fastsætter et ligningsforhold, hvis